

ПЕДАГОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ У КОНТЕКСТІ НОВІТНЬОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Мацевко-Бекерська Л. В.

*доктор філологічних наук, завідувач кафедри світової літератури
Львівського національного університету імені Івана Франка*

Золотухіна А. О.

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 013.Початкова освіта
Львівського національного університету імені Івана Франка*

Сучасні проблеми людства потребують сучасних підходів до їх вирішення. Зараз так легко робити справи, які колись здавалися нереальними. Світ не стоїть на місці, з'являється безліч нових технологій у всіх сферах життя, а з ними розвиваються люди та, звісно, ж освіта. Упровадження інноваційних технологій у сферу педагогіки дає змогу модернізувати освітню систему, а саме підлаштувати її під особисті потреби учнів, а не суспільства. Під інноваціями розуміємо нові форми організації діяльності і управління, нові види технологій, які охоплюють різні сфери життєдіяльності людства. Інновації завжди відповідають суспільних вимогам. Щось нове з'являється тоді, коли суспільство потребує змін. Питанням інновацій в освіті активно займаються такі вчені: І. Д. Бех, І. М. Дичківська, Л. І. Даниленко, В. М. Вакуленко та інші.

«Педагогічна інновація – це нововведення в педагогічну діяльність, зміни в змісті й технології навчання й виховання, що мають метою підвищення їхньої ефективності, а інновації в освіті – це процес створення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісного іншого стану [1, с. 399]. Українське освітнє середовище зараз як ніколи відкрите до змін та нововведень, саме тому ми помічаємо включення безліч інтерактивних технологій в систему освіти, які уже показують позитивні результати.

Освітній фронт є чи не найважливішим на платформі світової ієрархії. І саме у цій сфері Україна уже давно потребувала масштабних змін, адже принципи радянської освіти глибоко «застрягли» в освітній рутині та принесли не так багато перспектив. За показником впровадження інноваційних технологій в систему освіти наша країна ще відстає від європейських, але на сучасному етапі уже досить впевнено рухається до змін і підтверджує результати позитивних змін. Модернізація освіти України зумовлює організацію навчання у закладах освіти на засадах новітніх підходів і здобутків у галузі педагогіки та інформаційних технологій, які б враховували можливості й потреби студентів та давали змогу організувати взаємодію між усіма учасниками освітнього процесу, що передбачає «створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та

інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії» [2].

Вносити будь-які зміни в освітній процес не є просто, тому важливо пам'ятати насамперед про комплексний підхід до інновацій. Система інновацій складається з елементів і відносин, які взаємно спрямовані на результат. Важливими причинами слідування інновацій в педагогіці є:

1. Покращення навчальних результатів здобувачів освіти;
2. Націленість на потреби учня, які підлаштовуються під суспільство, а не навпаки;
3. Конкурентоспроможність українських навчальних закладів, вихід на європейський освітній рівень.

Педагогічна інноватика – це непростий процес, який триває щонайменше в три етапи:

1. Створення нового в системі освіти. В системі новітніх технологій освіта займає настільки вагоме місце, що одна з найперших підпадає під зміни. Відповідно цей етап охоплює період сприйняття чогось нового, теоретичного обґрунтування проблеми, методичних рішень та порад, експериментальних процесів, систематизації та узагальнення отриманих знань.

2. Сприйняття нововведень педагогічним товариством. Будь-чому новому потрібен час «прижитися» в тій чи іншій галузі. На цьому етапі важливим є прийняття педагогами змін та застосування їх у своїй праці.

3. Застосування педагогічних інновацій. Це етап практики на закріплення усього вище переліченого на уроках. Цей етап включає в себе креативність педагогів, ініціативність, варіативність ідей, моделювання результатів, тощо.

Важливо пам'ятати, що результативна інновація завжди повинна бути якісною зміною. Разом із зміною цілей та змісту освіти повинні оновлюватись також способи їх досягнення (інша позиція і підхід вчителя, інша організація навчального процесу, тощо). Повинен зберігатися основний критерій інноваційності – зміна цілей, тобто змісту освіти (його результатів), як основних складових діяльності педагога і того, хто вчиться. [3, с.5]

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що інновація – це основна форма розвитку сфери освіти, адже освіта одна з перших реагує на виклики й зміни суспільства. В умовах глобалізації української педагогіки особливого значення набувають інноваційні процеси на етап її реформування. Саме це зараз є ключовим напрямом роботи Міністерства освіти і науки України. Сам термін інновація містить в собі насамперед цілеспрямовані зміни на кращий результат, які засвідчують новий етап в розвитку науково-педагогічної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Педагогіка вищої школи: Навчальний посібник. Курлянд З.Н., Хмелюк Р.І, Семенова А.В. та ін. За ред. З.Н.Курлянд. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ. Знання. 2005. 399 с.
2. Закон України «Про вищу освіту» Документ 1556-VII, чинний, поточна редакція. Редакція від 18.03.2020, підстава – 463-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>

3. Вакуленко В. М. Види інновацій в освіті та їх класифікація. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2010. № 4. С. 4–16.

INNOVATIVE WAYS OF ORGANIZING PROBLEM-SOLVING QUESTIONS AT THE ENGLISH LESSONS AT CONTEMPORARY UNIVERSITIES

Михальчук Н. О.

*доктор психологічних наук, професор,
професор кафедри психології
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Набочук О. Ю.

*кандидат психологічних наук, докторант
Університету Григорія Сковороди в Переяславі*

The effectiveness of using problem-solving questions and tasks for verifying students' knowledge depends on many factors. Scientists [1; 3] define four of them:

1. Degree of preparation of students for solving problem questions and tasks.
2. Degree of teacher's preparedness, his/her ability to create problematic situations that lead to solving problems of different levels of complexity.
3. Contents of the program material. In this case we have to take into account:
 - a) whether this material may be partly included into general or derived from partial inclusions;
 - b) if there is the necessary data for comparing, contrasting certain facts, phenomena. It is possible to establish links between existing and new knowledge;
 - c) whether the content of the material allows to be rethought already well-known in a certain way.
4. The positive results of such verification are visible when it is time to use problem questions and tasks.

Such an examination causes interest among students, the object of which is the content of educational subjects and the process of mastering knowledge, that is the systematic use of problem questions and tasks corresponds to the needs of students. With such verification effectively carried out not only the control function, but also educational and developing ones. Problem questions and tasks simultaneously develop the activity of students as a trait of a person.

Every day, more and more there are included into the teaching practice and test methods for verifying pupils' knowledge. Successful performance of test tasks convincingly testifies that pupils who deeply are mastered by studied subject, practically mastered by the material, and who are able to apply it in oral and written speech.